

● ÚVODNÍK

Svoboda je nabízena všem

Duch Panovníka Hospodina je na mně, protože mne Hospodin pomazal. Poslal mne přinášet radostnou novinu pokorným, ovázat rány zlomeným v srdci, vyhlásit zajatcům propuštění a vězňům otevření žaláře; vyhlásit rok Hospodinovy přízně a den pomsty našeho Boha; potěšit všechny truchlíci; zajistit pro truchlíci na Sijónu, aby jim byla dána čelenka místo popela, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha malomyslnosti. Budou nazváni: Duby spravedlnosti, setba Hospodinova, aby byl oslaven. Oni vybudují odvěké trosky, dají povstat místům od počátku opuštěným, obnoví zpustlá města, opuštěná z generace na generaci.

Iz 61,1–4

Tento prorocký text zazněl Izraelcům v nelehké době. Zřejmě mu rozuměli jako zaslíbení vysvobození od ostatních národů a zaslíbení obnovy zaslíbené země. V posledním verši je zmiňovaný cíl, kterým je obnova měst zničených nepřítelem, která budovali Izraelci po mnoho generací. Měla to být obnova zpustlých vesnic, které byly podobné některým opuštěným vesnicím v bývalých Sudetech. Takhle tehdy vypadaly některé části Izraele a proroctví Izajášovým současníkům těžko znělo jinak. Předpokladem toho, že bude možno opět města zbudovat, byla osobní změna, o které mluví počátek proroctví.

Někdy mohou takto vypadat naše životy. Něco bylo zničeno. Naše naděje, plány, vztahy, zdraví. Možná nás ovládá nějaký zlozvyk nebo se něco hroutí v našem okolí. Už jsme si na to zvykli, už ani neočekáváme změnu nebo dokonce ani nevidíme potřebu změny. A do této situace přichází Pán Ježíš. Aby tuto změnu umožnil.

On přichází jako Pravda a my náhle vidíme skutečný stav, kdy nazveme problém, začneme počítat s možnostmi změny a začneme tu změnu také chtít.

Prorok začíná zprávou o zmocnění, které Bůh dává. My to nezvládneme vlastní silou. Není to o naší větší snaze. My se jen potřebujeme stát vhodným objektem pro Boží zásah. Protože jak se dočítáme, Pomazaný jedná jen s určitými lidmi.

Oznamuje radostnou zprávu pokorným. Dokonce by se dalo přeložit ubohým. Jak oblíbenou disciplínou je pokora? Je to postoj, kde vím, že nezaslouženou pomoc fakt potřebuji a nemohu pro ni nic udělat.

Ovázat rány zlomeným v srdci. Zlomilo nás někdy vědomí toho, jací skutečně jsme? Jak jednáme se sebou, svým tělem, svým

manželem nebo manželkou, dětmi nebo rodiči – vůbec s lidmi kolem nás. Nikoli postoj: Ježíši, mohl bys s tím už něco konečně udělat? Ale naprosté zhrození a zlomení z toho, jaký jsem. To je cesta ke změně. Když si uvědomím svou bídu, tak Ježíš může přijít a ovázat mé srdce.

Zajatcům propuštění a vězňům otevření žaláře. Je něco, z čeho nemůžeme ven? Vězeň chce ven, ale nemůže. Někdy je něco takového v našem životě. Svázanost, nemoc. Musí přijít ten pomazaný a dveře otevřít. Ale potom už vyjít musíme sami. Někteří otroci po zrušení otroctví po americké občanské válce zůstali u svých pánů. Možná už Ježíš otevřel dveře, ale my nevycházíme.

Uplynuly stovky let od tohoto proroctví a jednu sobotu mladý muž v synagoze tento text přečetl, vztáhl na sebe a vyhlásil, že se slovo naplnilo (Lk 4,17–21). Už nemusíme sedět v žaláři. Stačí pokořit se a zakusíme rok Hospodinovy přízně. Bůh je nám nakloněn. Chce nás mít za syny a dcery. A rodiče nechtějí mít děti nemocné, spoutané a vězněné.

Ježíš nepřišel odsoudit, ale přišel zachránit. Ještě nenadešel den pomsty našeho Boha. Ještě je možné uniknout trestu za naše hříchy, ještě je možné vyjít do svobody.

Podívejme se na svůj život. Je tam něco, co tam nechceme mít? Pokořme se, zlomme své srdce, a přijmeme radostnou zprávu spolu s ošetřením a vysvobozením.

Ježíš je vítěz. Potřebujeme jeho zásah, bez kterého se nic nezmění. Ale on přichází a jedná. On otvírá dveře. On nás uzdravuje, abychom mohli začít budovat to, co je pobořené. Díky Bohu může být zbudováno i to, co je v troskách. Nechme ho, ať otevře dveře našich vězení a potom směle vykročíme ven a následujeme ho.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

„Tak tohle si vážně myslíš? To jsi ale hlupák!“
„Měla jsem mlčet a nesvěřovat můj náhled na politiku“, myslím si po marném pokusu o výměnu názorů. Říct svůj názor, který není v dané skupině většinově přijímán jako jediný správný, vyžaduje dnes asi větší odvahu, než jindy. Jde i o náboženství, výchovu dětí, manželství, také oblečení, potraviny, filmy, hudbu, a prostě cokoliv. Bujení ignorantství k myšlení a úvahám, nebo přesvědčení druhého člověka, je kvůli relativizování pravdy dnes na vzestupu. Pokusy o dialog a hledání pravdy bych ale neměla vzdát. Vždyť Mistra to, že nemlčel, stálo život. Tím mi ho právě daroval! Tak ani já nechci mlčet...

Nanda

www.kspraha.cz

David Snell

Církev je nejdůležitější organizace na světě!

Jsmo šťastní, že máme možnost praktikovat víru a i ji předávat dál.

PŘEČTĚTE SI

Druhá hora	3
Východ má nové starší	4
Izraelské postřehy I.	5
Nejsou pastoři	7
Asistenční pes	8

Výjezd vedení sboru

Na počátku dubna jsme jako starší a vedoucí speciálních služeb vyjeli na svůj pravidelný víkendový pobyt. Tentokrát byl postní a poprvé jsme byli ubytováni v klášteře v Tuchoměřicích.

Výjezdy slouží ke společným modlitbám, sdílení, hledání Boží vůle, připomínání společné vize a budování vztahů. Toto setkání staršovstva také rozhoduje zásadní koncepční, věroučné a další zásadní věci týkající se celého sboru.

Kromě rozhodnutí některých technických věcí, které z hlediska zákona nebo závažnosti nelze rozhodnout jiným orgánem, jsme se ohlíželi zpět. Statisticky sbor v minulém roce rostl účastí na shromážděních, ale stagnoval v počtu členů. Vyhodnocovali jsme také poslední akce. Měsíc pro rodinu byl velmi pozitivně hodnocen z hlediska náplně, ale mimořádné akce byly až na výjimky navštíveny velmi málo. Nezáměr velké části sboru o jakoukoli akci mimo běžný sborový program je překvapivý. Účast na Dnech Dobrych Zpráv mírně vzrostla a reakce byly jako

minulé roky většinou pozitivní. V této evangelizační aktivitě budeme pokračovat.

Obdrželi jsme soubor prorockých slov shromážděných prorockým týmem za minulý rok. Věnovali jsme se konkrétně několika vybraným slovům. Jedno se týkalo ustanovování vedoucích, další varovalo před sníženou akceschopností sboru způsobenou přehnanou ohleduplností a neochotou se podřídit. Modlili jsme se za změnu a promýšleli praktické aplikace. Dále jsme hovořili o nebezpečí stereotypu ve sboru, o potřebě duchovního boje a sdíleli své sny.

Staršovstvo povolalo jako dalšího staršího Tomáš Dostálka. Tomáš bude ustanoven jako starší KS Praha s působností na regionu Palmovka.

Připravovali jsme společné sborové akce pro další období. Mezi ty nejbližší patří víkend chval na počátku května, evangelizační shromáždění s Vasanti Watkinson a festival Na Výšinách, který se uskuteční poslední květnovou sobotu na Vítkově. Nemáme ještě místo na letní shromáždění, protože letos

nebudeme možné zopakovat shromáždění na Střeleckém ostrově. Hledáme jiné místo venku a zvažovali jsme i jiné varianty. Podrobněji o dalších plánovaných akcích bude informovat článek v příštím Sborovém dopise.

Další výjezd vedení sboru se uskuteční v listopadu a tentokrát nebude postní, ale užijeme si i obecnství u jídla a na výletě.

Lubomír Ondráček

foto Tomáš Božovský

Festival Evolution

Už od vzniku Místa uzdravení v Praze je jedním z našich cílů, aby si pro modlitby chodili i lidé, kteří zatím Pána Ježíše neznají a mohli se setkat s jeho mocí. Občas někteří přijdou, ale není jich mnoho. Občas zkoušíme vyjít ven a nabízet modlitby na ulici. Letos v březnu jsme se rozhodli pro mimořádnou akci.

Již několik let si sbor Bratrské jednoty baptistů pronajímá stánek na festivalu Evolution, který má v podtitulu uvedeno, že se jedná o festival, který vám nasadí brouka do hlavy. Je to taková všehochuť. Jsou tam prodejci zdravé výživy, bio stylu, propagátoři osobního rozvoje a také esoterici různých druhů (uzdravovatelé, kartářky, prodejci různých záračných předmětů). Mezi tuto poslední skupinu, která má stánky v části označené „Alternativa“, jsme zamířili spolu se sourozenci z BJB i my. Nabízeli jsme

modlitbu za uzdravení, evangelizační letáky, Bible a rozhovory. Někteří účastníci mají od křesťanství zjevný odstup, někteří z návštěvníků se nás snažili přesvědčit, že jsou dále než my (my čteme Bibli, ale k nim mluví přímo jejich duchovní vůdce), někteří ale projevíli zájem o letáky, rozhovor, a výjimečně i o modlitbu. Lidé, kteří „něco“ hledají, navštěvují tento festival hojně. Na to, že se jednalo o festival s okultní tematikou, tam bylo dost „věřících“ a těch, kteří se nebránili rozhovoru nebo si vzali nějaký materiál nebo Bibli. Například chlapec asi 15 let řekl: „Já jsem ateista, Janovo evangelium jsem četl, ale teď bych si vzal celý NZ“.

Je těžké vyhodnotit bezprostřední ovoce. Zaseto bylo ale docela dost. Kéž dá Pán vyrůst nějakému ovoci v životech těch, kteří hledají a nevědí, že hledají Jeho.

Lubomír Ondráček

Modlitební témata ✨

- **Zvěstování evangelia – Festival na Výšinách** (Vítkov) v rámci Světového dne evangelizace **27. 5.** a **shromáždění s Vasanti Watkinson** (viz článek v SD)
- **Za místo pro letní sborová shromáždění.** Rádi bychom byli opět venku, ale zatím nemáme místo. Kéž Bůh otevře dveře na to správné místo a poznáme Boží plány pro sbor pro letošní léto.
- **Noví vedoucí** – nově povolání starší, noví vedoucí pro různé věkové skupiny mládeže, výjezd Biblické školy, kde se vedoucí připravují.

Vyhodnocení minulých témat.

Modlitební stráž 24/7 byla plně obsazená již před jejím zahájením. Přijaté prorocká slova bude vyhodnocovat prorocko-modlitební tým. Subjektivně mnozí účastníci hodnotili stráž dobře. Vyslyšené modlitby můžeme vidět až v delším horizontu.

Přes špatnou prognózu počasí se na Tanec vzkříšení udělalo lepší počasí a bylo osloveno mnoho turistů v okolí Pražského Hradu. Zprávy od misionářů mohou zájemci číst v jejich modlitebních dopisech. Při návštěvě Dohnalových jsme mohli být potěšeni zlepšením Jirkova zdravotního stavu.

Vážení bratři a sestry!

Přijali jsme s velkou vděčností a radostí vaše dary pro naši církev, které nám předala Světlana Vránová. Bylo to pro nás opravdu Božím zázrakem. V naší zemi je nyní nelehká ekonomická situace, ale my se vírou držíme. Citíme a vidíme, že Bůh jedná a obnovuje svou církev, a že se běloruský národ více otevírá Bohu, než tomu bylo dříve. Děkuji vám za vaši péči o nás, za to, že jste zareagovali na naše potřeby! Vaše podpora nás velmi povzbudila. Modlíme se a žehnáme vám, vašim rodinám a vaši službě. Modlíme se, aby vám Bůh žehnal svou účastí ve vašich životech a službě. Ať Bůh rozmnoží vaši moc, uspořádání a vaši radost. „Zprostředkování této oběti totiž nejenže naplňuje potřeby svatých, ale také rozhojňuje vděčnost mnoha lidí Bohu. Přesvědčení upřímnosti této vaší pomoci budou oslavovat Boha za vaši jednomyslnou poddanost Kristovu evangelium a za vaše štědré sdílení s nimi i se všemi lidmi.“ (2. Kor 9,12–13)

Jsmo vděční za službu týmu z Čech: za Marusku, Vladimíra a Šárku, kteří sloužili společně se Světlanou. Jsmo vděční pastorům a vedoucím církví, každému věřícímu, kdo se modlitbou nebo penězi účastnil podpory naší služby v Bělorusku!

S úctou ke každému,
Valery a Natallia Šejbak
Církev „Rodina Boží“, Minsk

Druhá hora

Vážení čtenáři,

v březnovém vydání Sborového dopisu jsme si mohli v úvodníku od Lubomíra Ondráčka přečíst tato slova:

„V našem sboru končí „Měsíc pro manželství“. Otevřeli jsme různé otázky týkající se manželství, rodiny, partnerských vztahů i vztahů rodičů a dětí. Možná vidíš, že něco v tvém životě potřebuje změnu směrem k Božímu řádu. Pokud to tak je, nemá pro tebe být zahanbující, že vše není takové, jaké by mělo být. Je to výzva hledat Hospodina, možná společně se svým manželem nebo manželkou, možná společně se svým zralým přítelem nebo přítelkyní. Změna je možná. Kéž je církev v naší zemi, a tedy i náš sbor, plná skutečných mužů a žen podle Božího srdce. Těch, na kterých je vidět, jaký je náš Bůh.“

Mohlo by se zdát, že téma rodiny a vztahů jsme nějak ošetřili, a můžeme se tedy zaměřit na další aktuální témata. Rodina a manželství je ale něčím, co v posledních letech nemá dobrou pověst. Množí se „útoky“ na klasické pojetí rodiny. Jako věřící máme jasno – manželství je Božím plánem a je dobré a rozumné tento plán respektovat, viz **Židům 13,4**: „Manželství ať mají všichni v úctě a manželé ať jsou si věrni, neboť nečestné a nevěrné bude soudit Bůh.“ Jak ale obstát v době, kdy lidé Bohu nenaslouchají? Určitě je zapotřebí znovu a znovu konfrontovat tento svět s hodnotami Božího království, ale stačí to? Pokud je otázka manželství

a vztahů v Božím království tak zásadní, viz: **Efezským 5,25**: „Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval“, musíme předpokládat, že na tuto oblast bude útočit i Boží protivník – satan. A na satana nelze jít mocí ani silou, ale jen Duch Boží ho může přemoci. Boží Duch a naše modlitby.

V Životě víry (2015/6, str. 12) najdeme článek, který se zabývá myšlenkou „sedmi hor“ jako určitých kót, které je potřeba dobyt. Těmi horami jsou: 1. církev, náboženství 2. rodina 3. vzdělávání 4. vláda a výkon spravedlnosti 5. média 6. umění, zábava, sport 7. obchod, věda, technologie. Tyto oblasti přijali od Boha nezávisle na sobě v roce 1975 Loren Cunningham (zakladatel Youth With a Mission) a Bill Bright, (zakladatel Campus Crusade). Výše uvedené sféry vlivu, kterým se také někdy říká „Sedm hor společenského vlivu“, ukazují oblasti, do kterých by měla Církev vstoupit. Potřebujeme opustit představu, že stačí mít vliv pouze na naší „náboženské (církvní) hoře“. Pokud chceme, aby český národ byl Kristovým učedníkem, je potřeba modlitebně pokrýt všechny sféry a vyzbrojit a připravit vyslance i do ostatních oblastí (hor) vlivu, abychom mohli zakusit proměnu města či celého národa.

Vidíme, že jednou ze „sedmi hor“ je právě rodina. Pražský dům modliteb (IHOPP) přišel s vizí začít se modlit za těchto sedm oblastí, aktivně a pravidelně v rámci praž-

ských sborů. A to je výzva. Zapojíme se jako sbor do tohoto boje? Možné je začít na celosborové modlitební, na modlitebních setkáních starších, na regionech (dle uvážení jednotlivých vedoucích regionů).

Abychom však viděli konkrétní výsledky, je důležité se modlit cíleně. V rámci „hory rodiny“ by to mohla být např. následující témata: snížení rozvodovosti, zvýšení sňatkovosti, snížení tzv. „mimomanželské“ plodnosti, snížení potratovosti. Víte například, že ČR patří v Evropě k zemím s nejvyšší rozvodovostí (v roce 2008 dosahoval ukazatel úhrnné rozvodovosti 49,6 %)? Zajímavé je, že úroveň rozvodovosti na Slovensku je v porovnání se situací v naší zemi asi o třetinu nižší. Nebo že v Praze je naopak v rámci naší země rozvodovost nejnižší. Můžeme se modlit třeba takto:

„Bože, prosíme Tě, sniž v Praze v roce 2017 rozvodovost o 10 % oproti roku 2016.“ (V roce 2015 bylo v Praze 2 983 rozvodů, pro rok 2016 ještě nejsou statistiky zveřejněny.)

„Bože, zvyš počet sňatků o 10 % oproti roku 2016.“ (V roce 2015 bylo v Praze uzavřeno 6 073 sňatků.)

„Prosíme i za to, aby se zvýšil počet dětí narozených v manželstvích o 10 %. Dále aby se snížil počet umělých potratů o 10 % a počet dětí narozených mimo manželství také o 10 %.“ (V roce 2015 bylo v Praze 3 880 potratů.)

Otakar Kunzmann st. a Miloš Kačírek st.

Pozn. pro zájemce o další statistiky uvádíme odkazy na – <https://www.czso.cz/csu/czso/databaze-demografickych-udaju-za-obce-cr> nebo http://www.demografie.info/?cz_procesy=.

Informační setkání o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi máme obecenství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty a chceme pravidelné návštěvníky zvát k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stáváme ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojí do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecenství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde je slouženo nám a také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Jsme si vědomi toho, že nejsme „jediný správný sbor“ v Praze a že přes snahu o co největší otevřenost jsme sborem určitého typu. Abyste mohli zvážít, zda se chcete případně stát členy právě našeho sboru, pořádáme informační setkání o vstupu do sboru,

jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru. Seznámíte se také se základy naší vírouky a je prostor k otázkám. Je možné domluvit i osobní rozhovor. Absolvování setkání nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tato setkání jsou vhodná a potřebná i pro ty, kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud je neabsolvovali.

Setkání má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdílejí a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a skutečně se již s vedením příslušného regionu. **První tři setkání se uskuteční vždy ve středu 17., 24. a 31. 5. od 18,30 hod. ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně v 1. patře. Setkání bude končit okolo 20,00 hod.** Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail: lubomir.ondracek@kaes.cz nebo tel. 724 435 300

Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím. Lubomír Ondráček

ROZLUČKA

V březnu 1977 nastoupil do tehdejšího sboru ČCE v Praze 7 nový vikář Dan Drápal. Dal se Bohu k dispozici a Bůh si ho použil. Pod jeho vedením se sbor rozrostl na největší evangelikální sbor v naší zemi a významně ovlivnil církev v celé republice. Dan se letos v červnu stěhuje z Prahy a bude přestupovat do mimopražského sboru v místě bydliště.

I když to neznáme, že už ho nikdy ve sboru neuvidíme, bude pro nás jeho přítomnost vzácnější než dosud. Z toho důvodu s ním budeme mít rozloučení, kdy mu chceme také poděkovat za jeho čtyřicetiletou službu. Uskuteční se v pondělí 5. 6. od 18:30 ve sborové budově. Setkání se týká členů sboru, a protože pro zdařilou organizaci potřebujeme znát počet účastníků, prosím všechny, kteří se setkání budou chtít zúčastnit, aby se přihlásili na e-mail paha@kaes.cz.

LO

Východ má nové mladé starší

Naše generace se nebojí zodpovědnosti

Povolání

Službu staršího na regionu jsem přijal zejména ze dvou důvodů. Za prvé si myslím, že moje dominantní obdarování se týkáji správcovství, vedení, pohostinnosti a chvály. A minimálně první tři mi rezonují s tím, jaký by měl starší být. Myslím, že se mi tato obdarování

daří prakticky aplikovat v „mimosborovém“ životě (v rodině, práci atp.) a chtěl bych se na ně tedy zaměřit i v tom sborovém. Byl bych rád, kdyby byl sbor místem, kde se budeme vzájemně budovat pro práci pro Boží království.

Druhou věcí je pak určitý pocit zodpovědnosti. Jsem přesvědčen, že je třeba ukázat, že se naše generace nebojí zodpovědnosti a aktivně se podílí na chodu sboru.

Jak jsem uvěřil

K Bohu jsem byl vedený skrze rodiče od mala. K „prvnímu“ obrácení došlo okolo 6. roku, kdy jsem byl i pokřtěn, ale zpětně hodnoceno myslím, že jsem si plně neuvědomoval, o co přesně šlo. Spíš bych řekl, že šlo o krok, který vyplynul z výchovy ve sboru a doma. V pubertě jsem balancoval na hraně mezi tím, že je dobré do sboru chodit a být v něm aktivní, ale zároveň jsem si chtěl vyzkoušet, jaké to je být bez Boha. Víceméně jsem žil s Bohem pouze ze setrvačnosti a pod duchovní ochranou rodičů. K úplnému vydání mého života Bohu došlo poté, kdy jsem se odstěhoval od rodičů a musel jsem si začít skládat životní hodnoty a postoje sám. To bylo okolo 19. roku. Od té doby jsem s Bohem stále, spoléhám na něj v osobním životě a jeho slovo se snažím aplikovat do každodenního života.

Otakar Kunzmann, mladší

Ustanovení nových starších na regionu Východ.

foto Jiřina Homolková

Máme velkého Boha, nebojme se snít

S otázkou, zda bych zvažoval staršovství, mě oslovil Ota již poměrně dávno, zhruba před pěti lety. Tehdy mi to přišlo vyloučené, připadalo mi, že nejsem dost zralý, navíc jsem jaksi vnímal vnitřní touhu či volání odjet do Ameriky, tak jsem se domníval, že by se to nehodilo. Nic tehdy nenavštěvovalo tomu, že bych tam mohl kdy odjet, předešlým z finančních a rodinných důvodů, přesto jsem nabídku Oty nepřijal, a do Ameriky jsem nakonec zázračně odletěl. Bůh je dobrý!

Uplynuly nějaké tři roky, a Ota přišel se stejnou otázkou s tím, že oslovil další dva kandidáty. Pobyt na biblické škole v Bethelu mně hodně dal, mj. lásku k Čechům a touhu jim sloužit. Měl jsem dva měsíce na rozmyšlenou, zda bych byl ochotný jít do „předpřípravy“. Přestože jsem neměl jasné zjevení, vnímal jsem v Česku otevřené dveře a bral jsem to jako výsadu, že se můžu podílet

na něčem velkém, budovat něco, co nás přesahuje a přispět svým málem, jakkoli jsem si nepřipadal hoden. Po dalším rozhovoru s Otou jsem mu řekl ano. Musím zde podotknout, že mé rozhodnutí zkusit to nebylo výsledkem osobních ambicí (ty jsem neměl), jako spíše reakcí na pozvání, které bylo, věřím, od Pána.

Následovalo období, kdy se s námi Ota scházel jednotlivě i společně, bylo to jakési oťukávání, ale Ota měl skvělý přístup a nechal nás růst. Průběhem času to mně (a myslím, že i ostatním) začalo dávat větší smysl a vnímal jsem v tom Boha.

Přestože jsme teprve na začátku, mám radost z toho, že nás bylo ustanoveno víc, a vyhlížím ty věci, které pro nás Bůh připravil. On má pro nás v plánu dobré věci, protože On sám je lepší, než jsme si mysleli. Těší mě to, že můžeme společně budovat Boží dílo, vyhlížím Boží jednání a probuzení. Nebojme se snít, nebojme se myslet ve velkém. Máme velkého Boha.

Petr Nový

Raduji se z Boží cesty

Před více než rokem mě oslovil Ota Kunzmann st. s otázkou, zda bych zvažil vstup do procesu povolávání staršovstva na regionu Východ.

Vnitřně jsem si povolání za staršího dovedl někdy v budoucnu představit. Velmi jsem zvažoval, zda je ten správný čas od Boha pro mé povolání. Při rozvažování a modlitbách jsem tuto službu, ale uviděl jako aktuální věc. Vnímal jsem otevřené dveře od Boha a nabídka ve mně vnitřně rezonovala. V širší rodině mám několik lidí ve staršovstvech na různých sborech a přibližnou představu, co to prakticky obnáší jsem před očima měl mnoho let. Celý proces přípravy a povolávání u nás na regionu trval více než rok. Setkávali jsme se společně s ostatními oslovenými potenciálními staršími. Byl dostatek času probrat některé otázky a předložit to sami i společně Bohu. V závěrečném rozhodování byl zásadní pokoj, který jsem od Boha vnímal i praktické využití „hřiven“, které mám svěřeny. Neméně důležité pro mě bylo i slovo, které před několika lety přijala moje snoubenka Noemi, které se týkalo služby jejího budoucího manžela. S odstupem času, mám z rozhodnutí radost, i když stále bázeň.

Jan Křišica

Otakar Kunzmann ml., Jan Křišica a Petr Nový byli ustanoveni 29. 1. jako starší regionu Východ. Po dlouhém období už region Východ není bez starších.

Izraelské postřehy I.

Zdá se, jakoby letadlo plulo mořem světla, oslňující záře téměř oslepuje toho, kdo se odváží pohlédnout okénkem ven. Hluboko dole se zřetelně rýsuje krajka vlnek, občas narušená bílou rýhou táhnoucí se za lodí, která z výšky vypadá jako pouhé smítko v nekonečném moři. Už nějakou dobu letadlo klesá a v dálce se začíná rýsovat čára pobřeží, blíží se, vyrůstají na ní první obrysy mrakodrapů Tel Avivu, pohled už důvěrně známý a přece vždy tak obcerstvující. Jako obvykle izraelský pilot provádí bezchybný manévr a doseďáme na přistávací plochu Ben Gurionova letiště. Konečně jsme zase zpět v Izraeli. Je před námi (tedy mnou a mojí ženou) další pobyt v zemi, kterou Bůh dal svému národu. Čekají nás nová místa, lidé, informace, zážitky, zkušenosti. O něco z toho, co jsme prožili a poznali, bych se s vámi rád podělil. Zvu vás proto na setkání s některými postřehy z Izraele. Připraveni? Az kadima! (Tak do toho!)

Izraelská příroda

Začneme s přírodou. V Izraeli lze nalézt prakticky vše – moře, jezera, řeky, nížiny, pouště, kopce, údolí, skály i úrodná pole, zvířata, ptáky a ryby. Některá místa připomínají měsíční krajinu, jiná zase rajskou zahradu. Každý si najde to, co ho zajímá – geolog, botanik, zoolog, ornitolog, archeolog atd. atd. Nemusíte ale být odborník a stejně se můžete kochat a divit se a žasnout nad věcmi, které Bůh stvořil k tomu, abychom v nich poznávali Jeho věčnou moc a božství. Mnoho věcí a zkušeností pro nás bylo nových a překvapivých, navštívili jsme nová místa, a hlavně, měli jsme tentokrát více času na to, se s nimi seznámit.

Izraelská zima

Do Izraele jsme přiletěli v zimním období na přelomu února a března a zjistili, že v Izraeli může být doopravdy zima! Ne, že by doopravdy mrzlo nebo padal sníh – to v této době už na většině území není příliš pravděpodobné. Ale může pršet, foukat studený vítr, být vlhko a nepříjemně lezavo. Zvlášť ve vyšších polohách. Jeden večer v Jeruzalémě (cca 800 m. n. m.) jsem skutečně ocenil čtyři vrstvy oblečení, a i to bylo jen taktak. K tomu je třeba počítat s tím, že izraelské domy se staví na teplo a nejsou nijak zvlášť připravené na chladné počasí. V zimě se topí pomocí klimatizace a nanejvýš nějakým dalším elektrickým radiátorem. Pokud za těchto okolností přijdete do místnosti nebo bytu, který předtím nebyl delší dobu obývaný, oceníte v noci i tři vrstvy pokrývek na sobě.

Také může pršet! A když už prší, tak většinou pořádně. Den před příjezdem do Ejlatu jsme ve zprávách viděli záběry prudkých dešťů a dokonce krup, které toto letoviště

postihly. A protože Ejlat leží v úzkém pásmu mezi kopci a pobřežím, veškerá voda rychle steče ze svahů do moře a ve městě způsobí náhlé lokální záplavy. Další den při příjezdu jsme ale už viděli jen obrovské louže, které se na vhodných místech udržely, jinak záplavy po sobě nezanechaly další stopy.

Poprvé jsme zažili v Izraeli písečnou bouři. Obloha byla zatažená, ale nejen běž-

Micpe Ramon

nými dešťovými mraky. Prudký vítr přivál i písek z pouště. Světlo získalo zvláštní přízračný nádech, trochu jako při zatmění Slunce. A protože ve stejnou chvíli začalo i pršet, z nebe na zem padalo – bláto.

Přesto je ale zima v Izraeli díky odlišnému pásmu v mnoha směrech jiná než u nás. Kromě toho, že se sníh vyskytne opravdu jen mimořádně, lze i v průběhu zimního období vyjít z domu na zahradu a tam si s citronovníku utrhnout zralý citron – tedy pokud vám tam citronovník roste. Už v polovině února kvetou květiny. Slunce také začíná hřát dostatečně dříve. A tak je třeba možné se na začátku března v Ejlatu vykoupat v Rudém moři – vzduch 24 °C, voda jako u nás v létě v rybníku. Ale počítejte s tím, že rodilí Izraelci se na vás budou dívat jako na blázny – nikdo jiný by přeci v takové zimě do vody nevezl!

Nejvyšší hora

Je zajímavé, že si můžete vybrat z vícero míst – ne, že by všechna byla stejně vysoká. Podobně jako v mnoha dalších případech, v Izraeli totiž volba závisí na vašich politických nebo duchovních preferencích. Pokud jste tak trochu levicoví, je pro vás nejvyšší horou Izraele hora Meron s nadmořskou výškou 1208 m, která se nachází na severu v hornatině Severní Galileje. Jde o nejvyšší

položené místo v části, která byla původně Izraeli přisouzena a v současnosti je mezinárodně uznávána jako izraelské území. Pokud jste pravicovější nebo více biblicky založení a do území Izraele počítáte i tzv. „okupovaná“ (ve skutečnosti sporná) území (tj. Judsko, Samaří a Golanské výšiny), můžete si vybrat ze dvou míst. Prvním je hora Micpe Šlagim na Golanských výšinách, 2224 m, jejíž vrchol leží na území ovládaném Izraelem. Nejvyšším bodem ve „větším“ Izraeli je pak svah hory Hermon, na kterém dosahuje sou-

časná izraelská hranice výšky cca 2600 m. Samotný vrchol má pak 2814 m a nachází se na území pod syrskou kontrolou. Připomeňme, že území Golanských výšin získal Izrael v šestidenní válce v roce 1967 a anektoval je zákonem o Golanských výšinách v roce 1981.

Pouště

Pouště tvoří většinu izraelského území. Neředstavujte si je jako Saharu, většinou se jedná o kopcovitá kamenitá území s údolími, velmi malebnými a rozmanitými. Největší izraelskou pouští je Negevská poušť, která se táhne od Mrtvého moře až na jih k Ejlatu. Pouště jsou velmi vyprahlá území s vysokými teplotami v létě a s minimálními srážkami. Přesto i poušť může být zelená! Na přelomu zimy a jara je ideální počasí pro rostliny všeho druhu a přece jen dostatek vláhy. Proto i na poušti může v této době růst spousta zelených rostlin. Když jsme projížděli severním okrajem Negevské pouště, připadali jsme si téměř jako u nás mezi poli a loukami. Všemi směry se do dálky táhly zelené plochy. Podle našich průvodců ale jen do času – za dva měsíce všechno uschne a krajina se změní na vyprahlou pustinu. Tedy až na místa, která Izraelci svou pílí a úsilím přeměnili na úrodná pole a sady, o které musí neustále pečovat a zajišťovat jim dostatek vláhy.

● JAK JSEM TO PROŽIL: TŘICET DNÍ V IZRAELI

Pokud jedete od Mrtvého moře na jih do Ejlatu po silnici číslo 90, hned na začátku cesty projíždíte neuvěřitelně zbrzděnou krajinou, plnou údolíček se strmými svahy, hustě propletených a zcela nehostinných. Říká se, že někde v tomto místě se nacházela biblická města Sodoma a Gomora, zničená Hospodinem. Ano, tak by to opravdu mohlo vypadat!

Co je to nachal

Nachal je hebrejský výraz, který znamená potok. V izraelské krajině naleznete mnoho údolíček a míst, která se označují jako nachal. Jak je to možné, vždyť v nich není žádná voda, široko daleko nic neteče! Teď možná ne, ale počkejte, až začne pršet. A třeba i kdesi daleko. Náhle

Machteš

Ejn Avdat

se přivalí spousta vody a není tu jen nějaký potůček, ale třeba i dravá řeka! A ta si cestu moc nevybírá. Pokud jí nestačí právě teď zcela vyschlé koryto, rozlije se do krajiny. Když jedete po silnici pouští, a to nejen po nějaké malé silničce, ale i po hlavním tahu, můžete si občas u níže položených míst všimnout zvláštních tyčí. Jsou na nich červené a bílé pruhy široké půl metru a tyče stojí u silnice zapíchnuté kolmo do země. Jsou na nich i číslíky – 0,5 m, 1 m, 1,5 m. V případě záplavy tak poznáte, jak moc je tam hluboko a jestli ještě projedete nebo už ne!

Co je to machteš

Představte si, že vám pod nohama kolmo dolů do hloubky několika set metrů padá sráz a před vámi se otevírá výhled na několik kilometrů široké údolí, které se táhne do obou stran tak daleko, že nedohlédnete konce. Pak stojíte na okraji machteše. Machteš v hebrejštině doslova znamená „hmoždír“ a tímto

výrazem se označují i jedinečné geologické kráterovité útvary, které se nacházejí pouze v Negevské poušti a při východní části Sinajského poloostrova. Existuje jich několik, největším je Machteš Ramon. Jeho rozměry? Šířka 2 – 10 km, délka 40 km a hloubka více než 500 m. Ráj pro geology. Při pohledu

z výšky rozeznáváte různě zbarvené oblasti – od světlých až po zcela černé. To podle toho, které horniny se na daném místě nacházejí. Může to být vápenec, dolomit, pískovec nebo čedič. V machteši žijí kozorožci, na okraji údolí v malém městečku Micpe Ramon lidé. Kozorožci se jich nebojí a obzvlášť ráno je tak můžete potkat v ulicích města a popovídat si s nimi – nebo jim dát

něco k snědku. Ale to se nesmí.

Ejn Avdat

Pokud už jste někdy navštívili Izrael, pravděpodobně jste zavítali i na místo Ejn Gedi – údolíčko v horách u Mrtvého moře, kde celý rok protéká voda, je tam i mnoho zeleně a zvířata (třeba kozorožci). Podle Bible se v tomto místě ukrýval David před Saulem (1S 24, 1). Dnes je to místo hojně navštěvované turisty. Není ale jediné – Ejn Avdat je podobné místo daleko na jihu v Negevské poušti. Samotné údolí je mnohem větší než Ejn Gedi, jsou v něm také vodní plochy, vodopád, zeleň, kozorožci – a turisté. Rozdílem je, že se ve vodě nesmí koupat.

Timna

Park Timna je pozoruhodné místo. Jde o rozsáhlý skalnatý komplex cca 25 km na sever od Ejlatu, po kterém se od jednoho místa k druhému jede nejlépe autem – tedy pokud rádi nechodíte a nemáte na prohlídku několik

dní. Už tisíce let před našim letopočtem se tu těžily měďné rudy a vyráběla se tu měď. Timna také bývá označována jako Doly krále Šalamouna. Skály jsou zformovány do bizarních útvarů, které se jmenují např. Šalamounovy sloupy, Hřib, Ležící lev, Krokodýl. V areálu se nachází i model stanu setkávání v měřítku 1:1. Od průvodkyně uslyšíte jedinečný výklad o tom, jak jednotlivé součásti stánku a kdysi prováděné rituály souvisejí se zaslíbeným Mesiášem, a jak se naplnily v Pánu Ježíši Kristu.

Tak to bylo několik málo poznámek k izraelské přírodě. Pokud vás zaujaly, těším se na příště, kdy se stručně podíváme na některé z dalších aspektů Izraele.

Lumír Ptáček

Vážení přátelé,

S radostí oznamujeme, že bylo zahájeno české vysílání z Izraele pod názvem Fokus Jeruzalém. Na You Tube jsou nyní každý čtvrtek zveřejňovány nové díly, a to na dvou kanálech: na jednom naleznete díly televizního magazínu, na druhém biblické impulsy Johanne Gerloffy.

Magazín „Fokus Jeruzalém“ přináší zajímavosti z oblasti hospodářství a vědy, zdravotnictví a archeologie i ze života společnosti v Izraeli včetně vzájemných vztahů etnických i náboženských skupin. V biblických impulsích nás zase teolog, novinář a spisovatel Johannes Gerloff zve na cestu po stopách otce Abrahama. Tyto úvahy vedou nejen k pochopení biblických souvislostí, ale často i k překvapivým aktuálním souvislostem.

Doporučujeme, abyste se přihlásili k odběru těchto kanálů. Pak budete automaticky dostávat informaci e-mailem, když bude zveřejněno nové video. Máte-li zájem o obě části, můžete se přihlásit k odběru obou kanálů.

Nové díly najdete těchto kanálech You Tube, které jsou také uvedeny na www.wilberforce.cz

Magazín:

https://www.youtube.com/channel/UCGOaAu9cWzqGnpO_wBikjTg

Biblické impulsy:

<https://www.youtube.com/channel/UCHki80DdqsQxacReenGfzuA>

Přejeme Vám příjemný čas u (zatím počítačové) obrazovky!

Johannes Gerloff, Krista Gerloffová a Mojmir Kallus

● VYUČOVÁNÍ

Nejsou pastoři

O studium teologie je v naší zemi stále velký zájem. Zatímco v době mého studia (v letech 1967-1972) se předpokládalo, že naprostá většina absolventů bohosloveckých fakult nastoupí do „církvní služby“ (mezi katolíky a evangelíky nebyl v této věci podstatný rozdíl), dnes, pokud mám dobré informace, do služby v církvi nastupuje výrazná menšina. Jistě, v dobách normalizace byla situace jiná. Ten, kdo vystudoval teologii, se vlastně nikde jinde uplatnit nemohl, zatímco dnes absolvování teologické fakulty člověka přinejmenším nestigmatizuje, pokud mu nezjednáva určitou drobnou výhodu.

Neochota být správcem sboru (v katolické církvi knězem) není něco, co by bylo omezeno jen na Českou republiku. Postihuje snad celou Evropu. Když islamisté nedávno zavraždili ve Francii katolického kněze, psalo se hodně o stavu katolické církve v této zemi. Ta má ve Francii zoufalý nedostatek kněží. Situaci nikoli zachraňují, ale poněkud zmírňují černošští kněží přicházející z bývalých francouzských kolonií v Africe.

Ještě v dobách první republiky patřil pan farář zpravidla k elitě obce či městečka. Ba býval vedle řídícího učitele a místního lékaře jejím nejdůležitějším členem. Zpravidla požíval úcty místních obyvatel. Něco z toho jsem zakusil ještě v roce 1969 na Slovensku, konkrétně v Ratkovském Bystrém, což je obec v místech, kde lišky dávají dobrou noc, v horách středního Slovenska. Navštívil jsem tam svého přítele, faráře Bohdana Hroboně. Když jsme procházeli (poměrně velkou) vesnicí, lidé před panem farářem smekali a pokorně se ukláněli. Viděl jsem to poprvé a naposledy v životě.

Dnes mají církve velmi špatnou pověst a povolání duchovního rozhodně nepatří k těm váženým a uznávaným. U nevěřících lidí se tomu nelze divit – většina z nich zná vnitřní život církve pouze z doslechu nebo z nějakých skandálních zpráv, které proběhly v médiích. Nicméně povolání pastora – či, chcete-li, správce sboru – je spjato s velkými riziky i uvnitř církve. Žijeme v době, která neřeje prakticky žádným autoritám, což platí i v rámci církve. Nicméně na pastora jsou často kladeny velké nároky a řada členů sboru či farnosti od něj mnoho očekává. Mnohdy od něj očekávají, že je učiní šťastnějšími. Žijeme v době hedonistické, v níž jde o to, abychom se cítili dobře a aby nás pokud možno nic nebolelo, a toto vnitřní nastavení silně proniklo i do církve. Přispůsobuje se tomu i kázání evangelia: Při evangelizaci často nabízíme Ježíše, který obohatí, uzdraví a nějak vylepší náš život.

Méně se mluví o tom, že Ježíš nás rovněž vysvobozuje z otroctví hříchu, nicméně toto vysvobozování nebývá bezbolestné. Rovněž bývá zvykem – a opět to, bohužel, platí jak pro sekulární sféru, tak pro církve – hledat příčinu svých potíží, bolestí či pouhé nespokojenosti v někom jiném – v nedostatečné lásce rodičů, v malé citlivosti bratří a sester ze sboru, v netečnosti kolegů v zaměstnání, v šikaně ve školním kolektivu... Toto vše jsme jistě mnozí prožívali; problém je v tom, že dnes mají lidé za to, že tyto nepříjemné prožitky a jejich následky musí vyřešit někdo jiný... nejlépe pastor. Ten by tomu přece měl rozumět. A zatímco v sekulární sféře se za různé poradenství platí 300–1000 Kč za hodinu (a mnozí jsou ochotni platit a nijak nebrblají), pastor to dělá zadarmo, v rámci „pastorační péče“.

*Pouze ta „krásná práce“
nemusí znamenat
„snadná práce“
nebo „vděčná práce“,
nahlíženo
z této strany nebe.*

Stále znova se setkávám s tím, že lidé si do pastora promítají svá očekávání, a když je pastor není schopen naplnit, bez jakýchkoli vnitřních zábran ho pomluví a odsoudí.

„Je pravda, že kdo chce spravovat církev, má zájem o krásnou práci“ (1 Tm 3,1 B21). Platí to stále? Když

se některý ze studentů třeba Evangelikálního teologického semináře zamyslí nad postavením a možnostmi správce svého domovského sboru, může o tom mít vážné pochybnosti.

Věřím, že Boží slovo stále platí. I toto. Pouze ta „krásná práce“ nemusí znamenat „snadná práce“ nebo „vděčná práce“, nahlíženo z této strany nebe. Jakkoli jsem hluboce přesvědčen, že každý člen církve má své jedinečné obdarování, pro které by měl najít i v církvi uplatnění, jakkoli věřím na kolektivní (týmové) vedení církve, zůstává zde stále nezastupitelný prostor pro „biskupa“, tedy „správce sboru“. Jen to dnes člověk nemůže dělat kvůli společenské prestiži nebo kvůli penězům. Může to dělat především proto, že zaslechl Boží povolání.

A tu jsme u podstatné otázky. Je to Hospodin, kdo buduje svou církev. Že by dnes už žádné správce sboru nepovolával? Nemyslím.

Takže zbývají dvě možnosti. Buď Bůh někoho povolává, ale dotyčný to povolání nechce slyšet. Nebo Bůh někoho povolává, ale jeho bratři a sestry to nerozpoznali a neuvažovali mu do jeho povolání vstoupit. Možná je pochopitelné i kombinace obou těchto faktorů.

Přál bych si, aby tento článek pronikl především k těm, koho se to bezprostředně týká. Posilněte se v Hospodinu a vstupte do svého povolání. Je to skvělá práce. Ale možná to poznáte až po vzkříšení z mrtvých.

Dan Drápal, 2. února 2017

Kreslí Antonie Hrdinová

*Blíží se Awakening!
Stadion plný lidí!
Chvály! Skvělé
povzbuzení!*

*Jedinečná příležitost, aby každý vzal
pořádný kus požehnaní a předával
je do životů lidí kolem sebe!*

*Takže by se to spíš mělo jmenovat
Take away-kening! *
Nebo lépe: Take away the King!*

*take away – vezmi si s sebou

Asistenční pes

Každý se za ním otočí. Byl vybrán z mnoha. Dokončil náročný a drahý speciální výcvik. Doprovází hrdě svého pána. Odvážně mu razí cestu davem. Usadí ho ve správném autobusu na sedačku pro dva. Ulehne u jeho nohou s hlavou vztyčenou. Nesmí se hladit. Píšu to na žlutém postroji.

Má vzdáleného bratrance.

Labradora bez minulosti. Leží v kleci na betonu mezi jinými klecemi a jinými psy. Štěká. Pořád. Na psy. Na misku s jídlem. Na pečovatele procházejícího kolem. Na drátěný plot, který ho dělí od louky, vody, lidí a svobody. Je to chytrý pes. Pochopí, že plot ho udělal neviditelným. Leží tiše na betonu u misky s jídlem.

Začalo sněžit. Hrbolatý slepovaný šedivý asfalt pokryl jiskřivý poprašek novoročního sněhu. Jeho stopa je zřetelně viditelná. Hned vedle stop od bot na podpatku. Ztrácí se ve stopách pneumatik.

Má hebkou polodlouhlou medovou srst, je vyhublý a může se hladit. Nemá žlutý postroj. Chodí u nohy. To pro případ, kdyby nohy v botách na podpatku chtěly rychle utíkat. Tak chodí těsně vedle nich. Od postele ke stolu, od stolu do kuchyně, z kuchyně před koupelnu, k posteli, ke koupelně, do velkého pokoje, na balkon, do kuchyně, před koupelnu, na balkon, k posteli, ke stolu, do kuchyně, před lednici, do kuchyně, před lednici, ještě jednou před lednici, do kuchyně.

Nenápadně, tiše a přirozeně se z Buddyho stal asistenční pes. Pozorně hlídá každý koutek a kousek, kde by mohlo být něco dobrého. Žádná námaha mu není těžká. Je vždy v pohotovosti a při ruce. Aby se na něho nezapomnělo. Aby nebyl zapomenut.

Dny v kalendáři se točí a ze zimy je jaro. Pro klacek si zásadně skáče co nejbližší k zápěstí a když dojde na chlapskou přetahovanou, dokáže minuty viset na kořisti. Při noční rekognoskaci terénu vrčí na každého chlapa a aniž by dostal povel „target“, kryje šéfce záda. Pokud by byl někdo tak naivní a mysl si, že labrador je odjakživa pouze malý roztomilý ňouma plyšáček s důvěřivým pohledem, byl by při neopatrném kroku rázně vyveden z omylu.

Miluje vodu. Nadšeně skočí pro každý klacek znova a znova a ještě raději skáče za kačery plujícími u břehu. V těchto výjimečných případech a mnoha jiných dalších situacích, samozřejmě výjimečných, neočekávaně ohluchne. Tím Buddy nachází svoji dálnou nespoutanou svobodu.

Přesto vhod i nevhod houfuje svoji rodinu. Nejraději opět ve vodě. Šéfka a ostatní musí plavat v rojnici, v její špičce je on. Pak přijde okamžik, kdy se otočí a zažene svoje dvojnožce ku břehu. Nápad, že se budou v plavání střídát, se ukázal nepříteli realizovatelný. Asistenční pes nepochopil

a) hranice své aktivity, b) že jeho asistence je vyžadována na souši c) když nejsou píškoty na úplatek, bude pracovat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí do konce svých sil. Plaval a kroužil kolem dvojnožky tak dlouho, dokud neměl břicho plné nalokané vody a šéfka dvounožka usoudila, že stráví horký den na kamenitěm hrbolatém pichlavém břehu s velkými mravenci a rozpukanými šiškami borovic je úplně ten nejlepší nápad, jak prožít letní den. A tak Buddy radostně a svěhlavě a nepředvídatě střídá období nevyžádané asistence s nekontrolovatelnou volností a absolutní hluchotou.

Jako když k pobavení všech honil sousedovic kočku, dokud za sebou nezanechal rudé stopy a rozříznutou tlapku o skleněný střep. Získal jednu za ucho, dvě jízdy autem navíc, dlouhý spánek, slušivý modrý límec a bílou podkolenku. Odměnil se prudkým trhnutím vodítka a nárazem šéfky do dobře rostlého stromu, protože ON s tak stupidním límcem nikde chodit nebude. NIKDY a NIKDE. A s podkolenkou TAKY NE.

Nebo v koňských stájích chodí výhradně prostředkem. Jako šéfka. Jako kolegové. Jako ostatní koně. Jako všichni. Máme demokracii. On uhýbat nebude.

Je konzervativní. Oblíbil si svoji cestu lesem. Kdykoliv z ní šéfka z nepochopitelného důvodu uhne, pohodí hlavou a s rozevřátými ušima pádí cestou necestou na tu svoji milovanou trasu, kde nalézá chlebový ráj, o který pečují neznámá dobrá duše dbající, aby lesní zvířátka netrpěla hladu v době zimy, sněhu, deště, sychrava, pliskanic, sucha, horka a jiných katastrof. Podle jeho apetitu přicházejí katastrofy každý den.

Má vytříbený šestý smysl. Poznává, kdy šéfce upadne naprostým omylem v sousedním pokoji, kuchyni, kdekoli, kus tučné šunky z ruky a během jedné vteřiny je ku pomoci a pomáhá s úklidem. Pak jen tak pro pořádek zkontroluje, zda nebudou ještě někde jeho služby požadovány. Co kdyby šéfka měla malé problémy s rukou.

Je na šéfce, aby se s jeho dobrovolnou (a nevyžádanou) asistencí buď smířila, nebo vyvodila nepříjemné důsledky. Skorošéfka má měkké srdce a kvůli jeho zlatým očím se jí často roztřesou ruce. Zcela nekontrolovatelně. Ani neví jak.

Aniž to věděl, získal asistenci, kterou si nevybral, ani ji netrénoval, ani netoužil po licenci. Nikdo netoužil. Jednoho dne vyšel ze dveří a stalo se.

Pochopil, že být na vodítku a doprovázet pečovatele a seniora na vozíku a přitom ská-

kat a vrčet na protijdoucího psa není činnost, za kterou by asociace labradorů udělala medaili nebo alespoň půlku buřty.

Každý si ho všimne. Každý se za ním otáčí. Jde na špičce nebo u kola nebo u nohy. Hlavu má vztyčenou a prezíravým pohledem mívá feny i rivaly. Nezajímají ho čerstvé zprávy v trávě. Nevšímá si děti ani míče. Čistí prostor, čeká u silnice, donutí zastavit auta a vyhodnocuje možnou hrozbu, zachovává perimetr.

Donutí ostatní páníčky přejít na druhý chodník. Nepotřebuje vodítko ani žlutou vestu. Netrpí hluchotou. Na několik hodin týdně se stává asistenčním psem. Bez výcviku.

Na několik hodin týdně starý muž na vozíku otáčí hlavu za medovým plavým psím tělem a ujišťuje se, že ho stále doprovází, že je stále v jeho blízkosti, aby při návratu domů zcela zapomněl na jeho existenci.

mm

HINDUISMUS A JOGA

V poslední době je v naší zemi věnována pozornost hlavně islámu. Do pozadí se dostává hinduismus a další náboženské formy s ním spojené, přestože kupříkladu praktikování jógy je v naší zemi určitě rozšířenější než praktikování islámu.

Na pozvání Rady KS navštíví naši zemi Vasanti Watkinson se svým manželem. Vasanti vyrostla v Indii v hinduistické rodině a s křesťanstvím se setkala až mimo svou rodinu. Pána Ježíše přijala do svého života v dospělosti. Vasanti bude sdílet některé zásadní informace o pozadí hinduismu a propojení s jógou a hnutím New Age a také přinese svědectví o své víře. Setkání je vhodné jak pro křesťany, aby se seznámili s pro nás často exotickým učením hinduismu, tak pro naše známé, praktikující jógu a další východní směry. Shromáždění se uskuteční **ve středu 24. 5. v 18:30** ve velkém sále sborové budovy. K dispozici jsou pozvánky na webu i tištěné pozvánky ve sborové kanceláři a na regionech.

LO

● CO ČTEME, NA CO SE DÍVÁME

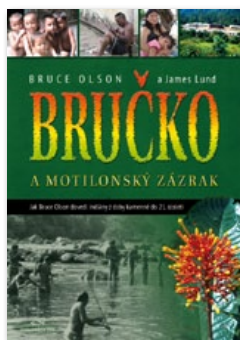
Bruce Olson a James Lund:

Bručko a motilonský zázrak

Jak Bruce Olson dovedl indiány z doby kamenné do 21. století

Amerika, krutí indiáni, divočina, nebezpečná zvířata a bandité. A hlavní hrdina, který musí vynaložit vše, aby splnil svůj úkol zásadní důležitosti.

Připomíná ti to něco? Já bych si vzpomněl na Winetoua a Old Shatterhanda. A přestože nemám na mysli ani „Poklad na stříbrném jezeře“, ani „Ducha Llana Estacada“, kniha, kterou jsem četl, má s napínavými mayovkami mnoho podobného. Dobrodružství, nebezpečí a napětí, čisté a vysoké hodnoty, nečekané zvraty a situace. Je tu ale velký rozdíl: tenhle příběh se opravdu stal, a dokonce pořád probíhá. A další odlišnost: Bručko na rozdíl od Old Shatterhanda není nadčlověk. Nemá vše pod kontrolou, nevyniká medvědí silou ani ostatní nepředčí neomylnou intuicí. Bručko je obyčejným člověkem, který ví o své omezenosti, takže se při čtení nebude cítit méněcenný, a zároveň má celkovou jistotu a hluboký vnitřní pokoj, který budeš chtít taky.

„Bručko a motilonský zázrak“ není jen novým vydáním kdysi vyšlé knihy, nýbrž líčí události, které se staly až po publikaci „prvního dílu“, včetně podrobného popisu Bručkova zjetí u partyzánů. Shánět a pročítat „první díl“ před četbou „Bručka a motilonského zázraku“ však zároveň není nutné, protože nová kniha události prvního dílu stručně shrnuje.

Kniha mě nadchla a dala mi důležité podněty k přemýšlení. O čem konkrétně se v ní dočteš, to ti nechci předem prozrazovat. Akorát ti přeji, aby tě bavila a byla ti ještě užitečnější než mně.

Šimon Dittrich

Formát A5, 248 stran + obrazová příloha, Nakladatelství KMS, rok vydání 2017, běžná cena 270 Kč, sleva: 5 % R cena 257 Kč (včetně DPH 10 %)

McFarland: Útěk od chudoby

Do McFarlandu, nejchudšího kouta Kalifornie, přijede na střední školu nový asistent trenéra amerického fotbalu Jim White. Jeho rodina doufá, kdy ho stejně jako již několikrát před tím od týmu vyhodí, neboť v městečku obývaném převážně jen Mexičany, si svůj život nedokáže představit.

Brzy to také vypadá, že o místo opět přijde. Konflikt s hlavním trenérem ale ředitel vyřešil jen Jimovým přeražením na pozici učitele tělocviku. Většina svěřenců nemá o nějaký pohyb zájem. Když si uvědomí, že chodí před školou a ještě po ní pomáhat rodičům na pole, dostane nápad využít jejich přirozené houževnatosti a schopnosti snášet celodenní těžkou práci. Jeho návrh vytvořit sedmičlenné družstvo v terénním běhu po krátkém váhání školská rada schválí.

Podarí se mu přemluvit několik talentovaných žáků a po krátkém tréninku je všechny přihlásí do prvních závodů, ve kterých družstvo utrpí porážku. Jen velmi těžko se mu podaří tým motivovat ještě k tvrdšímu tréninku. V dalších závodech pak nastane obrat k lepšímu a soupeři je začnou brát konečně vážně.

Výkonost družstva stoupá a šance postoupit do celostátního finále je nadějná. Obyvatelé městečka začínají žít úspěchy mladých běžců a Jimyho s rodinou milují za to, co pro jejich děti udělal. Vztahy mezi místními obyvateli a Jimem dostanou ale brzy těžkou ránu, když se jeho dcera na oslavě patnáct-

tých narozenin stane svědkem vyřizování účtů mezi mafií a jejich bývalým členem, který od nich před lety odešel.

Filmů s podobným tématem jsem už viděl hodně. Například snímek Vzepřít se obřím byl před lety uveden i ve Sborovém dopise. Takže bych mohl říci: nic nového pod sluncem. Ale některá témata neomrzí. Ač je šablon a klišé, bez kterých se dnes neobejde snad žádný americký film, zde použito dost, je to v míře docela snesitelné.

I když bych více než dvouhodinovou stopáž o nějakých patnáct až dvacet minut seškrtnal, tak nemohu tvrdit, že by ve filmu bylo nějaké hluché místo. Mě zaujal nejvíce „vedlejší“ příběh sedmého člena běžeckého týmu, velmi tlustého Dannyho. Ten byl zařazen jen proto, aby neodešli jeho dva daleko talentovanější bratři, i když sám neměl mnoho šancí podpořit úspěch družstva kvalitním výsledkem, neboť body získávalo vždy jen pět nejrychlejších členů.

Kevin Costner v hlavní roli mě osobně nijak zvlášť nezaujal, ale většina recenzentů jeho výkon hodnotí velmi kladně. Z mého pohledu ho zastínila jeho filmová manželka (Maria Bello). Rád bych vyzdvihl skvělou kameru, která dokázala v pro leckoho nudném rovinatém kraji vykouzlit nádherné záběry, jako například běžce se zapadajícím sluncem v pozadí a jiné.

PROČ TANEC VZKŘÍŠENÍ?

*aneb Každý z nás vám může říct,
proč tančí!*

Na neděli vzkříšení jsme přišli tančit, abychom ukázali radost, abychom oslavili největší událost vůbec. A byli jsme odhodláni to udělat, i když nám letos začalo pršet, nebo se zatažlo a prostranství před Hradem profukoval mrazivý vítr. I tak jsme byli ochotni ukázat lidem, jak moc pro nás Ježíš znamená a co vzkříšení způsobilo v našich životech. Stáli jsme v závětrí u auta zvukařů, tanečníci se scházeli. I přes odrazující počasí byla aparatura připravená, přehozená plachtami a čekalo se na úder třetí hodiny odpolední. Modlili jsme se, aby se vyčislo, protože počasí neslibovalo moc velkou účast a my si přáli, aby lidé mohli slyšet tu skvělou zvěst.

Třetí už byla skoro tady, když náhle se mraky roztřhly a na starou dlažbu zasvítilo slunce. Nadšeně jsme hledali svá místa, děkovali jsme Pánu, že se přiznal k našemu volání. Země stihla vyschnout, takže jsme se při kázání, které trvalo asi pět minut, mohli i posadit. Spoustu lidí počkalo, aby si ho poslechlo. I my se cítili oslovení. Přišel prostor pro naše vlastní sdílení s kolemjdoucími. „Každý tanečník vám může říct, proč tančí!“ A tak to bylo. My tančili, lidé stáli kolem, Pražský hrad chtěl nechtě poslouchat a slunce svítlo.

Antonie Hrdinová

Poděkování patří Betty Bukáčkové, Honzovi Adamcovi a zvukařům, bez kterých bychom nemohli slavit, jak jsme slavili.

Útěk od chudoby je název velmi přiléhavý. Přestože rodiče všech sedmi členů družstva nikdy nedokončili základní školu, oni sami se díky výsledkům v běhání dostali na vyšší školy. Většina z nich se vrátila do McFarlandu, kde získali společensky uznávanou a slušně placenou práci.

Na ČSFD tento velmi dobře koukatelný snímek, natočený v roce 2015 podle skutečného příběhu novozélandskou režisérkou Nicky Caro, získal pěkných 77 %.

Pavel Rosecký

Slavnostní shromáždění Církve Křesťanská společenství

**4. června 2017
od 14:00**

místo

Hotel Olšanka
Táboritská 1000/23, Praha

chválicí skupina

Proti proudu 30

řečník

Dan Drápal

téma

Bůh ví vše, my jen trochu

kázání, svědectví,
památka Večeře Páně,

modlitby za nemocné a potřebné

www.kaes.cz info@kaes.cz

Doprava MHD: • Zastávka tramvaje Olšanské náměstí (5 min od Hlavního nádraží, tram 5, 8, 9, 15, 26) • Zastávka autobusu Olšanské náměstí (bus 136, 175) • Metro A Flora (10 minut chůze)

Možnost parkování: • V okolí jsou modré zóny, kde není možné parkovat, ale v ulici Olšanská a Jičínská je o víkendu možnost parkování zdarma (viz plánek: zelené označení). • Nákupní centrum Flora má podzemní parkoviště (vjezd z Jičínské ulice), kde jsou o víkendu 3 hodiny zdarma, další započatá hodina 50 Kč. (Z nákupního centra to je 10 minut pěšky.) • Podzemní garáže hotelu Olšanka, vjezd z ulice Lupáčova, 60 Kč/hod., platba při odjezdu na recepci.

Divadelní společnost Kairos II vás zve na představení

Jan Zindulka

JOB

SVĚT JAKO
ŠACHOVÁ PARTIE

pondělí 22.května od 19:30

Karlínské Spektrum (Karlínské nám., Praha 8)

další info a rezervace vstupenek na www.kairos2.cz

VSTUPNÉ 150,- (ZLEVNĚNÉ 100,-)

Pronajmeme dva pokoje v rodinném domku v Líbeznicích dvěma děvčatům. Kontakt: tel.: 207 648 721

Setkání s misionářskou

Markétou

*která slouží persky mluvícím uprchlíkům
v řeckých Athénách*

středa 10. 5. od 18.30 hod.

Na Žertvách 23, Praha 8, malý sál

Tábor Levitů

19. – 26. 8. 2017

Pro děti a mládež od 6 -18 let

Tábor tradičně připravuje česko-slovenský tým.

Případné dotazy: taborlevitu@gmail.com,
Renata Padevěťová 725 677 112.

Přihlášky do konce června: www.taborlevitu.webnode.cz

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Dita Frantíková

724 435 309

dita.frantikova@kaes.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

V ŠESTÁ
Večerní setkání pro mládež, kde to žije

**14. 5.
18:00**

**PESTRÝ PROGRAM
VŽDY JINAK**
vstup zdarma

téma
ZJEVENÁ BUDOUCNOST

Ortenovo náměstí 34, škola TGM
mladep Praha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

praxe **JOGY** **a HINDŠTÍ BOHOVÉ**

Karma, reinkarnace, New Age

přednáší Vasanti Watkinson z Indického Bangalore

Středa 24/5
od 18:30 hod.

Na Žertvách 23, Praha 8, Velký sál v přízemí

Vasanti Watkinson bude sdílet, jak se setkala s Ježíšem i přesto, že byla vychována spolehlivými Hindy. Přinese vhled do toho, co hinduismus učí a kdo jsou takzvaní bohové hinduismu. Zmíní vliv na myšlení New Age a spojení s jógou, karmou a reinkarnací, věcmi, které se šíří na Západě.

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

7. 5. 15:00 Kulturní dům Ládvi
Chvály: hudební skupina Worship Vision pod vedením Jirky Jelínka
Kázání: Lubomír Ondráček – Lásku brát i lásku dávat

4. 6. 14:00 Hotel Olšanka, Táboritská 1000/23, Praha 3
Chvály: hudební skupina Proti proudu 30
Kázání: Dan Drápal, Bůh ví vše, my jen trochu

1. 5. **SBOROVÁ MODLITEBNÍ**
29. 5. 18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

20. 5. **SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ**
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

Dlouhý dech v misijní službě

čtvrtek 15. 6. 2017 v 18:30

KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8, Malý sál

**Manželé Annie a Ed Kramerovi předají svědectví,
jak i s rodinou řadu let sloužili v Nepálu.**

Ed je starší ve svém holandském sboru a na „stará kolena“ do Nepálu jezdí stále pomáhat s technickými projekty. Annie tam vyučuje děti. Řadu let také vedli misijní organizaci Interserve Europe a podíleli se na vyslání několika lidí z ČR do různých zemí.

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo a kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14
Počet členů: 52/9/24

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 29/6/10

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich, Lumír Ptáček, Tomáš Dostál
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 97/22/26

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8
Modlitební: 10. 5. v 18:30, na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)
Počet členů: 99/13/26
Vstup: Žaklina Frantíková
Vyřazení z evidence: Adéla Steinerová

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1
Počet členů: 75/15/25

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: každou neděli (kromě celosborového setkání) od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9
Počet členů: 19/6/0

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 87/8/18
Křest: Michl Jabali

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Žůna, Jiří Bukovský
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 42/14/4

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.
Zdarma

Příští číslo vyjde
v neděli 4. 6. 2017

**Už máš lístky
na Awakening Europe**
do Tipsport areny
v Holešovicích
na pražském Výstavišti?